

Ο ευλογημένος Συμεών ο Μικρασιάτης

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Το 1922 ήρθε από την Μικρασία με τους πρόσφυγες ένα ορφανό Ελληνόπουλο, ονόματι Συμεών. Εγκαταστάθηκε στον Πειραιά σε μια παραγκούλα καί εκεί μεγάλωσε μόνο του. Είχε ένα καροτσάκι και έκανε τον αχθοφόρο, μεταφέροντας πράγματα στο λιμάνι του Πειραιά. Γράμματα δεν ήξερε ούτε πολλά πράγματα από την πίστη μας. Είχε την μακαρία απλότητα και πίστη απλή και απερίεργη.

Όταν ήρθε σέηλικία γάμου νυμφεύθηκε, έκανε δυό παιδιά και μετακόμισε με την οικογένειά του στη Νίκαια. Κάθε πρωί πήγαινε στο λιμάνι του Πειραιά για να βγάλει το ψωμάκι του. Περνούσε όμως κάθε μέρα το πρωί από το ναό τού αγίου Σπυρίδωνος, έμπαινε μέσα, στεκόταν μπροστά στο τέμπλο, έβγαζε το καπελάκι του καί έλεγε:

«Καλημέρα Χριστέ μου, ο Συμεών είμαι. Βοήθησέ με να βγάλω το ψωμάκι μου».

Το βράδυ που τελείωνε τη δουλειά του ξαναπερνούσε από την Εκκλησία, πήγαινε πάλι μπροστά στο τέμπλο καί έλεγε:

«Καλησπέρα Χριστέ μου, ο Συμεών είμαι. Σ εύχαριστώ που με βοήθησες και σήμερα».

Καί έτσι περνούσαν τα χρόνια του ευλογημένου Συμεών.

Περίπου τότετος 1950 όλα τα μέλη της οικογενείας του αρρώστησαν από φυματίωση καί κοιμήθησαν εν Κυρίω. Έμεινε ολομόναχος ο Συμεών και συνέχισε αγόγγυστα τη δουλειά του αλλά και δεν παρέλειπε να περνά από τον άγιο Σπυρίδωνα να καλημερίζει και να καλησπερίζει τον Χριστό, ζητώντας την βοήθειά Του και ευχαριστώντας Τον.

Όταν γέρασε ο Συμεών, αρρώστησε. Μπήκε στο Νοσοκομείο και νοσηλεύτηκε περίπου γιάένα μήνα. Μια προϊσταμένη από την Πάτρα τον ρώτησε κάποτε:

-Παππού, τόσες μέρες εδώ μέσα δεν ήρθε κανείς να σε δει. Δεν έχεις κανένα δικό σου στον κόσμο;

-Έρχεται, παιδί μου, κάθε πρωί καί απόγευμα ο Χριστός και με παρηγορεί.

-Και τι σου λέει, παππού;

-«Καλημέρα Συμεών, ο Χριστός είμαι, κάνε υπομονή». «Καλησπέρα Συμεών, ο Χριστός είμαι, κάνε υπομονή».

Η Προϊσταμένη παραξενεύτηκε και κάλεσε τον Πνευματικό της, π. Χριστόδουλο Φάσο, νάέρθει να δει τον Συμεών μήπως πλανήθηκε. Ο π. Χριστόδουλος τον επισκέφθηκε, τούέπιασε κουβέντα, τούέκανε την ερώτηση της Προϊσταμένης καί ο Συμεών τούέδωσε την ίδια απάντηση.

Τις ίδιες ώρες πρωί και βράδυ, πού ο Συμεών πήγαινε στο ναό και χαιρετούσε τον Χριστό, τώρα καί ο Χριστός χαιρετούσε τον Συμεών. Τον ρώτησε ο Πνευματικός:

-Μήπως είναι φαντασία σου;

-Όχι, πάτερ, δεν είμαι φαντασμένος, ο Χριστός είναι.

-Ήρθε και σήμερα;

-Ήρθε.

-Και τι σου είπε;

-Καλημέρα Συμεών, ο Χριστός είμαι. Κάνε υπομονή, σε τρεις μέρες θα σε πάρω κοντά μου πρωί-πρωί.

Ο Πνευματικός κάθε μέρα πήγαινε στο Νοσοκομείο, μιλούσε μαζί του και έμαθε για την ζωή του. Κατάλαβε ότι πρόκειται περί ευλογημένου ανθρώπου. Την τρίτη ημέρα πρωί-πρωί πάλι πήγε να δει τον Συμεών και να διαπιστώσει αν θα πραγματοποιηθεί πρόρρηση ότι θα πεθάνει. Πράγματι εκεί που κουβέντιαζαν, ο Συμεών φώναξε ξαφνικά: «Ήρθε ο Χριστός», και κοιμήθη τον ύπνο του δικαίου.

Αιωνία του η μνήμη. Αμήν.

(Από το βιβλίο ΑΣΚΗΤΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, 2008, σελ. 350-351,
Ιερόν Ησυχαστήριον Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, Μεταμόρφωσις Χαλκιδικής).

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr